

vaccination coverage is generally low. There is a number of factors influencing the decision to take the HPV vaccine, such as knowledge, which can be divided into a) HPV knowledge and b) HPV vaccination knowledge. As previous research has shown, after being informed about HPV vaccine, more than 4 out of 5 of participants would accept HPV vaccination. In this study, we explored what effect both of these knowledge aspects had on willingness to take HPV vaccine, determined by the statement *I would vaccinate myself or my child*. A total of 734 women (M (age) = 40.4 year) completed an online survey and gave answers on two sets of true/false questions related to HPV (e.g. *I'm protected from HPV if I use a condom*) and HPV vaccine (e.g. *HPV vaccine can be applied to boys after the age of 9*). Percentage of correct answers ranged from 35% to 92%, while in general knowledge on the HPV was higher than the knowledge on the HPV vaccine. The results of multinomial logistic regression showed that knowledge about HPV increases willingness to vaccinate (pseudo R² = .09). Here, knowledge that HPV can induce cervical cancer was the best predictor, increasing the odds of expressing the willingness to vaccinate almost four times (Exp(B) = 3.83, p < .001). Knowledge about HPV vaccination was also related to willingness to vaccinate (pseudo R² = .10): not being informed that HPV vaccine was recommended in Serbia lowered the chances to vaccinate two times (Exp(B) = 0.47, p = .006), while knowledge that it is recommended for boys doubled the same chance (Exp(B) = 2.112, p = .024). Having in mind the variations in correct answer percentages, there is an open space for broadening the population's knowledge. Consequently, as results are indicating, filling up this gap by educating citizens not only about HPV but also about the vaccine itself, could condition the willingness for vaccine uptake.

Keywords: HPV, HPV vaccination, HPV knowledge, willingness to vaccinate

PROBLEMI U INSTITUCIONALIZACIJI SEĆANJA: ISTORIJSKI NARATIVI SREDNJOŠKOLACA O NATO BOMBARDOVANJU SRJ

Miloš Jevtić

Institut za političke studije, Beograd | milosdjevtic@gmail.com

NATO bombardovanje SR Jugoslavije 1999. god. je istorijski događaj koji je predmet brojnih kontroverzi i čije se posledice osećaju do danas. Želeli smo da istražimo na koji način mladi razmišljaju o ovoj istorijskoj epizodi kroz poređenje zvaničnih istorijskih narativa prisutnih u udžbenicima istorije i ličnih tumačenja srednjoškolaca. Kroz tematsku analizu aktuelnih udžbenika istorije za gimnazije, istorijske aktere smo svrstali u matricu *a priori* uloga kao što su počinilac, žrtva, pasivni posmatrač i slično (uloge su imale status teme u analizi), čiju je validnost procenio nezavisni istraživač. Opisani ključ smo uporedili sa odgovorima srednjoškolaca kroz anketno istraživanje jedne beogradske gimnazije: ocenjivali smo slaganje odgovora ispitanika sa ulogama koje su, po ključu, dodeljene istorijskim akterima. U zavisnosti od poklapanja individualnog odgovora i zvaničnog ključa, odgovore smo ocenili kao usklađene ili neusklađene sa zvaničnim istorijskim narativom, pri čemu je zastupljenost jednih i drugih procenjena χ^2 testom, za svaku ulogu. Učenici su, pored svrstavanja istorijskih aktera u zadate uloge, izveštavali o svojoj upoznatosti sa NATO bombardovanjem SRJ i oslanjanjem na izvore informacija poput školskih udžbenika, interneta, neposrednih svedoka itd. Takođe, ocenili su značaj ovog događaja za njih i društvo u celini. Rezultati ukazuju da ispitanici imaju rudimentirano formiran istorijski narativ: odgovori su često neprecizni i stereotipni (npr. narod kao žrtva) ili pak preterano suženi (npr. Francuska kao počinilac).

Istovremeno, sebe smatraju nedovoljno informisanim i izveštavaju da sistem obrazovanja nije njihov glavni kanal informisanja. Takođe, NATO bombardovanje SRJ ne posmatraju kao događaj značajan za njih same, ali uviđaju njegovu društvenu relevantnost. Nalazi ukazuju da sistem obrazovanja, iako najvažniji društveni mehanizam za negovanje istorijskih reprezentacija, može imati ograničen uticaj na mlade. Ne samo što ispitanici izveštavaju o slaboj usvojenosti zvaničnih istorijskih narativa i nedovoljnom oslanjanju na udžbenike istorije prilikom razumevanja skorašnje prošlosti svoje nacije, već jasno prave razliku između relevantnosti istorijske epizode za njih i društvo u celini. Podvojenost između ličnog i socijalnog govori u prilog zaključku da zvanični istorijski narativi o NATO bombardovanju SRJ nisu afektivno šaržirani tj. doživljeni kao sopstveno iskustvo i da proces obrazovne institucionalizacije sećanja ima ograničen uticaj.

Ključne reči: NATO bombardovanje SRJ, istorijski narativi, institucionalizacija sećanja.

PROBLEMS IN MEMORY INSTITUTIONALISATION: HIGH SCHOOL STUDENTS' HISTORICAL NARRATIVES REGARDING NATO BOMBING OF FRY

In order to explore high school students' understanding the NATO bombing of FRY, we compared official historical narratives from history textbooks with their personal interpretations. Role matrix (attacker, defender, passive observer, etc.) was created from content analysis of the textbooks and individual responses were coded as discrepant or in accordance with official historical narrative (chi-square test was performed for each role). Students also reported on their general familiarity with this historical episode, reliance on different sources of information (school textbooks, the Internet, witnesses, etc.) and they assessed the significance of this event for them and society as a whole. The results indicate that the respondents have rudimentarily formed historical narratives (answers were frequently either too broad or too specific) and that they consider themselves insufficiently informed. In the end, they do not see the NATO bombing of the FRY as a personally significant event, but they recognize its social relevance.

Keywords: NATO bombing of Yugoslavia, historical narratives, memory institutionalisation

UTICAJ VREDNOSNIH ORIJENTACIJA MLADIH NA ZADOVOLJSTVO SADRŽAJIMA INFORMISANJA

Sanja Batić Očovaj

Fakultet za pravne i poslovne studije dr Lazar Vrkatić | sanja.batic@gmail.com

Milisav Milinković

UG „Infopolis“, Novi Sad

Vrednosti usmeravaju izbor i kasniju evaluaciju medijskih sadržaja. Istraživanjem smo proverili vezu vrednosti i zadovoljstva sopstvenom informisanošću o relevantnim temama kao i medijskom slikom mladih na prigodnom uzorku od 308 ispitanika (56% devojaka), prosečnog uzrasta 18,44 godina. Eksploratornom faktorskom analizom novokonstruisane Skale zadovoljstva sopstvenom informisanošću utvrđeni su faktori (53% ukupne varijanse) Sociopolitičke teme (podrška osetljivim grupama, aktivizam, prava mladih,...), Lične teme (zdravlje, religija, kultura,...), Profesionalni razvoj (konkursi za projekte, mogućnosti zaposlenja,...) i Učešće u zajednici (rad udruženja za mlade, volontiranje, mobilnost). Pouzdanost supskala je bila zadovoljavajuća ($\alpha > 0.7$). Zadovoljstvo medijskom slikom